

Sygn. akt VI W 1220/14

Rsow 764/A/2014

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Buda-Chmielewska

Protokolant sekr. sąd. Marta Lewandowska

Przy udziale oskarżyciela -----

po rozpoznaniu sprawy z wniosku Komendy Powiatowej Policji w I. przeciwko:

M. C., ur (...) w S., s. F. i I. zd. K., zam. (...)-(...) I., ul. (...), PESEL (...)

obwinionemu o to, że:

w marcu 2014 roku na ulicy (...) w I. jako kierujący pojazdem m-ki H. o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku drogowego „zakaz zatrzymywania się” parkując w/wym. pojazd w miejscu jego obowiązywania

tj o czyn z art. 92 § 1 kw

orzeka

1. Ustalając, że czyn miał miejsce w miesiącu kwietniu 2013 roku na podstawie art. 45 § 1 kw w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpw umarza postępowania wobec obwinionego M. C. o wykroczenie z art. 92 § 1 kw wobec przedawnienia orzekania
2. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. Akt VI W 1220/14

UZASADNIENIE

W miesiącu kwietniu 2013 roku obwiniony M. C. podjechał pod budynek, w którym zamieszkuje przy ul. (...) w I. należącym do niego pojazdem marki H. o nr rej (...). Samochód zatrzymał przy ul. (...) na pasie zieleni nie stosując się do obowiązującego w tym miejscu znaku drogowego „zakaz zatrzymywania się B-36”. Zatrzymał w tym miejscu samochód albowiem musiał otworzyć bramę, a nie chciał utrudniać ruchu pieszym i pojazdom. Wtedy to sąsiadka obwinionego E. M. wykonała zdjęcie zaparkowanego w ten sposób jego pojazdu, które następnie zostało dołączone do zawiadomienia o popełnieniu przez obwinionego wykroczenia.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie :

- wyjaśnień obwinionego M. C. k. 28-29v, 67-68, 115v-116,
- zeznań świadka J. W. k. 117-117v, 18-19
- zeznań świadka M. W. k . 54-55, 118
- informacji z Zarządu Dróg Powiatowych w I. k . 125.

- dokumentacji fotograficznej k. 5-6.

Walorem wiarygodności Sąd obdarzył wyjaśnienia obwinionego M. C. (k. 28-29v, 67-68, 115v-116), w których nie przyznał się do zatrzymania przedmiotowego pojazdu w miejscu opisanym we wniosku o ukaranie w marcu 2014 roku. Wyjaśnienia obwinionego w tym zakresie były w toku postępowania konsekwentne, a zebrany w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy nie potwierdził tego by obwiniony w tym czasie samochód tam parkował. Zeznania w tym zakresie M. W. (k. 18-19, 117-117v), w których twierdziła, że obwiniony w miesiącu marcu 2013 roku w tym miejscu parkował pojazd, z uwagi na pozostawanie z obwinionym w konflikcie nie mogły zostać uznane za wiarygodne.

Podkreślić należy, że osoby zawiadamiające o popełnieniu niniejszego wykroczenia dołączyły zdjęcie, na którym widoczny jest zaparkowany pojazd obwinionego. Przedmiotowe zarzucone obwinionemu wykroczenie dotyczyło więc sytuacji uwidocznionej na tym właśnie zdjęciu. W tym zakresie walorem wiarygodności obdarzono wyjaśnienia obwinionego M. C., który wyjaśnił, że jego zdaniem zdjęcie to wykonane zostało w kwietniu 2013 roku, krótko po tym jak zakupił pojazd marki H.. Zaparkował w tym miejscu tym pojazdem z tego powodu, że musiał otworzyć bramę wjazdową na posesję, a nie chciał utrudniać ruchu pojazdów na ulicy, ani ruchu pieszych na chodniku. Obwiniony potwierdził, że zdjęcie to wykonała wtedy pani E. M.. Wyjaśnienia obwinionego w tym zakresie odnośnie przedmiotowych okoliczności były w toku postępowania jasne i konsekwentne stąd Sąd uznał je za wiarygodne. Tym samym niewiarygodne w tym zakresie były zeznania E. M. (k. 61-62, 118-118v), która zaprzeczyła aby wykonała przedmiotowe zdjęcie albowiem jej zeznania w tym zakresie sprzeczne są z wyjaśnieniami obwinionego jak i pierwotnymi zeznaniami świadka M. W. . M. W. w swoich pierwotnych zeznaniach (k. 54-55) potwierdziła, że przedmiotowe zdjęcie wykonała jej koleżanka M., a jej zeznania tej treści w pełni korespondowały z powyższymi wyjaśnieniami obwinionego. Późniejsze jej zeznania złożone na rozprawie (k. 118), w których wycofywała się z tego jakoby miała mieć wiedzę, że jej koleżanka zrobiła to zdjęcie, nie były dla Sądu przekonywujące. Całkowicie niewiarygodne były też zeznania świadka B. M. (k. 118v-119, 63-64), który dopiero w postępowaniu sądowym stwierdził, że to on wykonał przedmiotowe zdjęcie, podczas gdy w postępowaniu wyjaśniającym zeznał, że widział to zdjęcie ale nie wie kto je zrobił. Zeznania tego świadka tej treści były więc niekonsekwentne i nie mogły być uznane za wiarygodne.

Szczerze i logiczne natomiast były zeznania świadków M. P. (k. 16-17, 116v-117) i J. W. (k. 18-19, 117-117v), którzy potwierdzili, że nie wiedzą kiedy i przez kogo przedmiotowe zdjęcie zostało zrobione. Świadkowie ci nie byli obecni przy wykonaniu tego zdjęcia, nie mogli więc wiedzieć kiedy ono powstało.

Z informacji z Zarządu Dróg Powiatowych w I. (k. 125) wynika, że na odcinku drogi powiatowej nr (...) - ul. (...) od ul. (...) do ul. (...) zakaz zatrzymywania się B- 36 obowiązywał już przez 2000 rokiem. Obowiązywał więc już w kwietniu 2013 roku, kiedy to obwiniony swój pojazd tam zaparkował.

W świetle powyższego Sąd uznał, że obwiniony dopuścił się czynu polegającego na tym, że w miesiącu kwietniu 2013 roku na ulicy (...) w I. jako kierujący pojazdem m-ki H. o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku drogowego „zakaz zatrzymywania się” parkując w/wym. pojazd w miejscu jego obowiązywania, tj. czynu z art. 92 § 1 kw. Jednakże na podstawie art. 45 § 1 kw w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpw umorzono postępowanie wobec obwinionego M. C. wobec przedawnienia orzekania, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.